

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VIII.

ZATURDAG den 29sten APRIL, 1820.

N. 18.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

Curacao den 26sten April 1820.

ADVERTENTIE.

HET Collegie van de Wees onbeheerde en Desolate Boedel Kamer, dezes Eilands, in aanmerking genomen hebbende, de menigvuldige misbruiken dewelke plaats vinden ten opzichte van overnemingen, over en afschrijvingen van capitalen ter Weeskamer gedeponeerd, en ten beloope van dewelke, gemeld collegie van particulieren debiteur is, adverteert de belang hebbenden, dat hetzelfde zich voortaan stiptelyk zal houden aan het gedisponeerde zoo van 't Civile als Hollandsch Regt, in deze colonie als nog in vigueur en observatie: en misdien geenerhande Cessie over of aanschrijvingen van den originelen crediteur ten behoeve van anderen gedaan of nog te doen, verders dan de reële geld som of waarde waarvoor zoodanige Cessie, over of afschrijvingen werkelijk geschied of geconditioneerd is, met eenige betaelinge zal honoreren: re-erverende zich dienswegens het nemen van zoodanigen informatie en mesures, als de wet iederen debiteur in dat cas ter weering van onbehoorlyken winst toestaat en aan de hand geeft.

J. J. ELSEVIER, President.

Kantoor Generaal den 21sten April 1820.
WAARSCHOUWING.

OVERMITS het Gouvernement voornemens is alle de afgegeven bewyzen van Gesplitste Ordonnancien, bekend onder den naam van Tien-tyes te vernietigen, zoo wordt het Publiek hierby voor het laatst aangezegd, dezelve uiterlyk voor of op den laatsten dag dezer maand ter aflossing aantebieden aan den Ontvanger Generaal ad-interim.

De Raad Contr. Gen. ad int. der Financien,
C. L. van UYTRECHT.

Den 21sten April 1820.

INGEVOEGE autorisatie van Zyne Excellentie Mr. P. B. van Starckenborg, Gouverneur Generaal ad-interim van Curacao en onderhoorige Eilanden, Ridder van de orde des Nederlandschen Leeuws, &c. &c. &c.

Zal de Raad en Contrarolleur Generaal ad-interim der Financien, by inschrijving aan de meestbiedende verkoopen ongeveer 8000 guldens Hollandsch Courant, in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal ad-interim, op en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien in 't Hage, alle op Twee maanden na zigt, zynde voor Militaire Traktementen en Soldy-on over de maand April 1820. De betaeling van voornoemde Wissels zal moeten geschieden de ene helfte in zilver- of klein geld, en de andere helfte in bewyzen van enkelede Johannissen.

De inlevering der Billetten van inschrijving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Maandag den 1sten Mei aanstaande.

Zullende het antwoord op dezelve gegeven worden op Dingsdag den 2den daaropvolgende.

De Raad Contr. Gen. ad-interim der Fin. voornoemd,
C. L. van UYTRECHT.

Den 21st April 1820.

DE ondergeeskende binnen kort dit eiland staande te verlaten, verzoekt een ieder die hem iets mogten verschuldigd zyn, om binnen den tyd van veertien dagen te komen voldoen; aangezien anders genoodzaakt is door middelen van regten des wegens vervolging te doen.

G. ALTENA.

Den 14den April 1820.

OPROEPING VAN CREDITEUREN

ALLE de genen, die vermeenen mogten eenige actie of pretentie tegen den Boedel van wylen A. A. Beutner te hebben, worden door de ondergetoekenden als Executrice & Executeur opgeroepen, om dezelve binnen den tyd van twaalf maanden, van heden af gerekend, intezenden, overmits na verloop van den bepaalden tyd, tegen dezulken zal worden geprocedeerd tot verstek van actie en injunctie van perpetuum silentium.

Deweduwe A. A. BEUTNER, qq.
THEOD. JUTTING, qq.

For Sale at the Printing-Office.

Elegant Embossed Cards, English Playing ditto—Black Writting Ink, in stone bottles—Blank Bills of Exchange, ditto of Lading, in Dutch, English, French and Spanish—ditto Prices Current in Dutch and English—and Tariffs of Import and Export Duties.

Fiskalaat den 28sten April 1820.

DE prys van het Brood voor de volgende week is bepaald op
De Fransche Broden 18, en
De Ronde Broden 19 orcen.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Para vender en la Imprenta,

LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española.

DE CONSTITUTIE EN DE CORTES.

De herstelling van de constitutie der Cortes in Spanje is eene gebeurtenis welke voor elk vriend der verlichting en beschaving ten hoogste aangenaam zyn moet; het is niet blotelyk de overhand die de eene party op de andere in staatkundige woelingen behoudt, maar het is de zegenpraal der vryheid, verlichting en beschaving over het despotismus, bygeloof en onwetenschap.

De volgende schets der Spaansche constitutie welke door de Cortes gevormd is, en by welke nog een groot aantal wyze inrigtingen zyn gevoegd geworden, is dus belangryk genoeg om mede gedeeld te worden.

Volgens het eerste artikel vallen alle byzondere privilegien weg, en de klooster en geestelyke goederen, die te voren onbelast waren, zyn zoo wel als anderen aan belastingen onderhevig.

In het tweede artikel worden de Spaansche bezittingen in Noord en Zuid Amerika op den zelfden voet gesteld, als de provintien van Oud Spanje, zy genieten dezelfde voorregten, en zenden hunne afgevaardigden naar de vergadering der Cortes.

Volgens het derde artikel berust de wezenlyke magt in de Cortes, en hun bestuur is dus eene volksregering met een hoofd of magistraats persoon, blootelyk derzeiver uitoerder en slechts den naam van koning dragende; alle instellingen die den naam van koninglyk gevoerd hebben zyn in dien van nationale verwisseld als: het nationale leger, de nationale scheeps magt enz. By volgende besluiten der Cortes werd de hooge raad van inquisitie vernietigd, de inkomsten der geestelykheid besnoeid, en verscheidene gewigtige verordeningen in het bestuur tot stand gebragt. Doch noch de adel, noch de geestelykheid waren tot de vergadering der Cortes opgeroepen. Dit alles verwekte vooral by de geestelykheid zulk een misnoegen dat zy den koning overbaalden, het verdelgings decreet tegen de Cortes uit te vaardigen, waarby hy hen als schuldig aan hoog verraad verklaarde.

Het volk door de geestdrift van 's konings terugkomst vervoerd, en zich nu een gouden eeuw belovende, verliet de zyde der Cortes ook, de hoofden van het leger op het welk zy gehoopt hadden, vielen hun af, en Spanje zag zyne verlichtate mannen in de gevangenissen te Ceuta opgesloten, of als slagtoffers der wraak vallen.

Het Spaansche volk heeft evenwel des zelfs dwaling ingezien, daar het in plaats van onder het koninglyk bestuur gouden tyden te beleven; telkens dieper zocht en meer en meer rampspoedig werd.

De herstelling der constitutie der Cortes zal buiten twyfel de grootste gevolgen hebben; het zal een voorbeeld aan Portugal en eenige Italiaansche staten geren, waar de geest der eeuw tegengewerkt wordt en waar alle de barbaarsche instellingen der middel eeuwen met geweld staande gehouden worden, deze door Spanje's voorbeeld aangemoedigd, zullen buiten twyfel trachten om ook hunne regten als mensch te herkrygen.

Ook is het van het wys bestuur der Cortes te hoop, dat die verwoestende oorlog in Zuid Amerika zal geëindigd worden; daar Spanje van de eene zyde meer veerkraft verkrygt, en aan de andere zyde de constitutie die zelfde voftlegten aan de Zuid Amerikanen schenkt, die Oud Spanje geniet.

Een voorbeeld uit de geschiedenis zat die hoop voedsel by; dat namelyk Chili, in 1814 toen dit gewest de constitutie aangeboden werd, weder onder Spaansch bestuur terug keerde, onder voorwaarde van deszelfs afgevaardigden naar de Cortes te zenden, om aldaar deszelfs belangen te kunnen behartigen.

Schets van de Spaansche constitutie.

De 1ste titel (er zyn er tien) handelt over de Spaansche natie. De soevereiniteit berust we-

zenlyk by de natie, en dezelve heeft, dien ten gevolge, het uitsluitend regt, om grondwetten daar te stellen. Zy is belast met het bewaren en verdedigen der wetten, betrekkeelyk de zekerheid der personen en hunne regten van eigendom. Alle de Spanjaarden, zonder onderscheid, moeten, naar mate van hunne bezittingen, tot de openbare lasten bydragen. Allen zyn verpligt, de wapenen op te vatten, als de wet hun zulks beveelt.

De tweede titel handelt over het Spaansche grondgebied, over den godsdienst en de publieke administratie. Onder het Spaansche grondgebied zyn alle de voormalige Spaansche provintien, ook die zich sedert vereeiden jaren, onafhankelyk verklaard hebben. De Spaansche natie erkent slechts eenen eenigen godsdienst, die de katholieke apostolische roomsche godsdienst is, en beschermt denzelven door wyze en billyke wetten. Het publieke bestuur heeft het welzyn der natie ten onderwerp, om dat het doel van ieder bondgenootschap het welzyn is van alle personen, die dezelve uitmaken. Het publieke bestuur bestaat in eers gemagtigde erfelyke monarchie. De wetgevende magt berust by de Cortes, met den koning vereenigd. De koning heeft de uitvoerende magt. De regterlyke magt in het burgerlyke en lyfstraffelyke is in handen der wettig aangestelde regtbanken.

De derde titel handelt over de Cortes. De vergadering van alle wettiglyk gekozen Spaansche burgers wordt de Cortes genoemd. Zy komen alle jaren, op den 1sten Maart, in de hoofdstad byeen, Om de twee jaren, worden dezelve vernieuwd. De koning opegt de zitting. De Cortes mogen nooit, in tegenwoordigheid des konings, raadplegen. Als de ministers eenige opening of voorstel, in naam des konings, te doen hebben, dan mogen zy, by de debatten, welke te dien opzichte in de Cortes plaats hebben, tegenwoordig zyn; maar zy moeten zich verwyderen, als er tot de stemming wordt overgegaan. De zittingen der Cortes zyn doorgaans openbaar, met uitzondering der gevallen, welke geheime deliberatiën vorderen. De leden der Cortes zyn steeds onschendbaar in derzelver opinien. Zy staan, by criminele procedures tegen hen, by uitsluiting, onder de jurisdictie der Cortes. De leden der Cortes mogen, in den loop der zittingen, noch in de maand, welke daarop volgt, voor eenige burgerlyke regthank worden gebragt. Ten einde de koninklyke magt geen invloed op de Cortes kunne verkrygen, zoo mag geen afgevaardigde eenigen post, eenig ambt of eenige beloning, gedurende de zitting, of gedurende het jaar, dat op dezelve volgt, van den koning aannemen, noch er zelfs eenige voor een ander solliciteren.

De Cortes hebben het regt, om wetten voor te stellen, te maken, uit te leggen en te herroepen; den eed van den koning, van den prins van Asturiën en van den regent af te nemen; alle de twyfelingen, welke, met betrekking tot de orde van opvolging op den troon, ontstaan mogten, op te lossen; in het zich opdoende geval, in het regentschap van het koningryk te voorzien; den opvolger op den troon te erkennen; de voogdy over een' minderjarigen koning daar te stellen; alle de traktaten, door den koning gesloten, en die ten onderwerp hebben eene offensieve alliantie, de subsidien, of welke betrekkeelyk zyn tot den koophandel, goed te keuren, alvorens dezelve geratificeerd zyn; hunne toestemming te geven of te weigeren aan het binnentrekken van vreemde troepen; jaarlyks, op voorstel van den koning, zoo in vrede als oorlog, de te onderhouden land- en zeemagt te bepalen; de uitgaven van het openbaar bestuur vast te stellen; alle de imposten te vastigen; de rekeningen van uitgaven der publieke schatkist te onderzoeken en goed te keuren; tarieven van in- en uitgaande regten te bepalen; alle de beschikkingen te maken, met betrekking tot het bestuur, het behoud en de alienatie der domeinen; de waarde der munt te bepalen; alle de takken van nyverheid voort te staan en te doen bloeyen; een algemeen plan van opeabaar onderwijs voor de gansche monarchie daar te stellen, en het plan van opvoeding van den prins van Asturiën te bepalen; de reglementen voor de politie en de gezondheid des ryks goed te keuren; de vryheid der drukpers te beschermen; de verantwoordelykheid der secretarissen van staat en der andere openbare beambten te doen gelden; eindelyk, hunne goedkeuring te verleenen of te weigeren aan alle de akten, welke, overeenkomstig de constitutie, daarvan voorzien moeten zyn.

Curaçao den 28sten April 1820.

T E K O O P

DE Plantagen Flep, en Lillenbergh, gelegen in het West District dezes Eilands, onder aanneemlyke voorwaarden. Voor verdere byzonderheden, en het bekomen van eene Inventaris, gelieve men zich te vervoegen by den ondergeteekenden, of by den Beëdigden Makelaar de Heer DAVID C. HENRIQUEZ.

Uit het voorgaande advertisement blijkt het zonneklaar, dat het boosaardige gerucht op het eiland Jamaica verspreid, namelijk dat de ondergeteekende zyne eigendommen ten behoeve van zekere personen op eene onachtzame wijze heeft overgedragen, het geen aanleiding gaf tot het ophouden zyns vaartuigs, door het huis van de Heeren Moffat & Co. kooplieden te Kingston, geheel ongegrond is. De ondergeteekende biedt dus eene schoone beloning aan de gemene, die hem zoodanige informatie zullen kunnen verschaffen, welke tot het ontdekken des oorsprongs van het valsche gerucht zal kunnen leiden, ten einde den smeedder daarvan aan het licht te brengen, en de onnozen, die er aan geloof gaven, van het tegendeel te overtuigen.

MANUEL PINEDO.

Car 90, 28th Apr., 1820.

FOR SALE.

ON liberal terms, the plantations Flep, and Lillenbergh, situated in the western part of this Island. — For further particulars, and a view of the Inventory, apply to the undersigned, or to Mr. D. C. HENRIQUEZ, Sworn Broker.

The above advertisement irrefragably defeats the malicious report propagated in the Island of Jamaica, that the undersigned had spuriously transferred his properties to certain persons, which led to the detention of his schooner at Kingston, by the House of Messrs. Moffat & Co. A suitable reward is offered to any person who will afford such information to the undersigned as may tend to the discovery of the source whence the calumny primarily emanated, both to detect the author thereof, and to prove the contrary to the weak minded who have given credit to the same.

MANUEL PINEDO.

CURACAO.

ALMANAK.

MEI—31 Dagen.

Z.	M.	D.	W.	D.	V.	Z.
—	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

- Laatste kwartier, 5den, ten 9 ur. 26 m. v. m.
- Nieuwe Maan, 12den, ten 5 ur. 9 m. n. m.
- Eerste Kwartier, 20sten, 8 ur. 14 m. 's avonds
- Volle Maan, 28sten, 0 uur, 38 m. 's morgens

Byzondere en Feestdagen.

- Den 8sten, Wilhelmina Frederika Louisa Mariana, Princes der Nederlanden, 1810
- 11den, Hemeivaartdag.
- 21sten, 1ste Pinksterdag.
- 22sten, 2de Pinksterdag.
- 27sten, Maximiliaan Joseph, Koning van Beyeren

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—APRIL.

- 22. golet Fox, Porrier, Jaquemel
- Cleantis, Jansen, ditto
- 24. bark Altagracia, Carvallo, Spaansche Kust
- brik Eliza, Waring, New York
- 28. golet Drie Zusters, Peron, Puerto Cabello
- bark Twee Broeders, Schreupker, Aruba
- galjas Elisabeth, Blohm, Hamburg

UITGEKLAARD—APRIL.

- 22. brik Rebecca Ann, Brown, Carhagena
- schip Le Navigator, Fullet, Havana
- golet N. S. del Carmen, Monaga, Coro
- 25. — N. S. del Carmen, Malaba, P. Cabello
- 26. — Pandora, Wagenaar, Porto Plata
- bark Helena, Elitino, Spaansche Kust
- golet Esperance, Van Luyck, ditto
- bark Fanny, Dehachet, ditto
- golet Maria, La Roche, St Domingo
- 27. — Petronella, Dewindt, St Thomas
- 28. bark Altagracia, Carvallo, Spaansche Kust

Met de brik Eliza, zyn hier New York papieren ontvangen, tot den 1sten April, en van Boston, met de Betsey & Ann, tot den 5den — Het laatste Europeesch nieuws in het zelve vervat, is tot den 24sten February, gevolgelyk konden geene berichten, dat Ferdinand de constitutie geteekend had, America bereikt hebben. Het volgende is het jongste nieuws van Spanje:—

De revolutie in Spanje heeft zich niet tot de binnenste provintien uitgestrekt, doch het was tot zulk een crises gekomen, dat niets binnen kort dan eene geheele revolutie konde verwacht worden. De constitutioneele magt was tot 25,000 sterk—een gevecht heeft in de nabuurschap plaats gehad, waarin de koninglyke troepen geslagen zyn, met verlies van 1000 man. Algeiras is alreeds in handen der constitutioneelsten gevallen, en eene divisie van 3000 man waren binnen de twee drie mylen van Malaga, en hadden naar den gouverneur gezonden, hem bevelende de rations voor de troepen gereed te maken, en order in de stad te houden. Er waren 700 koningstroepen in Malaga, die zich by de bevryders van hun vaderland wilden voegen, zoodra zulks doenelyk was. Inderdaad een algemeen gevoel schynt

alle volksrangen in Spanje te bezielen,—een besluit om de ketens af te schudden, die hun zoo lang hebben tot slaven gemaakt.

De Koninggezinden waren nog den 17den February in bezit van Cadix. Algiers, en St. Roque hebben zich beiden by de Revolutionaire gevoegd. Een Spaansche 74, en een fregat zyn in de baai van Algiers gegaan, om, zoo men dacht, de plaats te bombarderen, doch zy zeilden weder naar Kadix, zonder dezelve te beschadigen. Het wordt tevens gezegd, dat onder de revolutionairen vele edellieden en priesters zyn.

Een duel had plaats den 22sten Maart, in Maryland, juist buiten de grensline, tusschen Decature en Barron, Commodores van de zeemagt der Vereenigde Staten. Zy vuurden zoo juist te gelyk, dat maar een schot werd gehoord; beiden waren gewond en vielen te gelyk; acht passen was de afstand. Commodore Decature werd doodelyk gewond, en stierf den volgende dag, daar de kogel van zyn party hem in het schenkel been getroffen had, en opwaards gaande door zyne ingewanden was gevlogen. Commodore Barron was een duim lager getroffen, en daar de kogel naar beneden ging, veronderstelde men, ingevolge de laatste berichten, dat hy spoedig zoude beteren. Commodore Bainbridge was Decature's seconde en kapitein Elliot, die van Barron. Het geschil, schynt gesproken te zyn, uithoofde Commodore Decature eenige uitdrukkingen van ongunstigen aard, wegens het karakter van Commodore Barron heeft gewit, tydens hy de Chesapeake kommandeerde, toen dezelve werd aangevallen door het Engelsche fregat Leopard, en, zoo men zegt, op zyne orders wederhouden van te vechten.

De begrafenis van Commodore Decature had den 24sten Maart plaats; dezelve werd vergezeld door byna alle de beambten van het gouvernement, de leden van het congres, de vertegenwoordigers van vreemde gouvernementen, zee en land officieren, en het grootste deel der mannelijke bevolking van New York, en het omliggende land.

Een ambassadeur van Spanje kwam te New York den 7den dezer. Hy wordt verondersteld volmagt te hebben, om de bestaande verschillen tusschen Spanje en Amerika te vereffenen.

De Betsey & Ann, kapt. Lowe, deed op hare passage St. Thomas aan, en verliet dat eiland den 23sten dezer. Kapitein L. heeft ons berigt, dat weinige dagen voor zyne aankomst, daar, het Amerikaansche fregat Constellation, corvet Ontario en schoener Nonsuch, naar eene haven in Porto Rico waren gezeld, om een voorraad water. Het Amerikaansche linesschip Franklin, lag te Tortola.

De stad Ponce, in het eiland Porto Rico, is laats afgebrand, alleen twee huizen en eene kerk zyn staande gebleven. De huizen zoo wy vernemen waren byna allen geteerd en voornamelyk van brandbare materialen zamen gesteld.

De gijjs Elisabeth, kapitein Blohm, 44 dagen van Hamburg, kwam Donderdag aan. By Rozas zag hy een linesschip onder Nederlandsche vlag, met een schoener by zich, oostwaardsch sturende.

Brieven van Hamburg, behelzen, dat berichten wegen den dood Zyner Excellentie Albert Kikkert onzen voriken Gouverneur, in Holland den eersten February zyn ontvangen.

By arrivementen van Puerto Cabello, vernemen wy dat een vaartuig dadelijk van Cadix, waanige dagen geleden te La Guayra is gekomen, de bevestiging brengende, dat Ferdinand de 7de de constitutie had geteekend, en dat zulks spoedig door de provincie van Venezuela zoude worden geproclameerd. De Spaansche vloot lag te Puerto Cabello en maakte zich gereed om naar de Independenten te Rio de la Hacha te gaan. Men meende dat generaal Morillo de expeditie zoude vergezellen.

De Eranche schoener Frelon, in 10 dagen van St. Martha, op derzelver weg naar St. Thomas, kwam gisteren namiddag in deze haven, en brengt berigt, dat St. Martha nog in bezit der koninggezinden was, en dat zy groote toebereidselen gemaakt hadden, om de plaats te verdedigen, indien de Patriotten dezelve aanvielen.

Eene verschrikkelyke zamenzweering werd laatst ontdekt, het oogmerk waar van schynt geweest te zyn, de Britsche ministers te vermoorden. Wy hebben de omstandigheden dezer zaak gemeld, als berigt wordt in de London Courier, het schynt een beraamd plan van wanhopigen geweest te zyn, zonder uitgestrekte oogmerken, of eenig eind-doel, eene zaak eer van wraakgierig gevoel, dan van revolutionairen aard. Volgens het berigt des gouvernementen schynt het, is men geslaagd negen van den troep te vatten. De gearreisteerden zullen ongetwyfeld, den straf der wetten ontvangen. Het ministerie zal het gebruik maken, het geen men gewonelyk doet by zulke aanvallen. Een verschrikkelyk, of om hunne eigene woorden "yzing overwekkende" daartelling zal plaats hebben. Nieuwe straf wetten gevormd. Nieuw misnoegen gevoed worden.

OVERLEDEN—Den 22sten dezer, de Heer H. Berkhoff, super cargo van het schip Carolina, dat binnen kort van hier vertrokken is.

Verschrikkelyke zamenzweering.

De London Courier van den 24sten February behelst, "dat byzondere berichten door de civile magt zyn ontvangen, dat het plan was van een troep duivelsche schurken, een aanslag op

het leven der ministers van zyne majesteit te maken, terwijl zy gisteren avond vergaderd waren in het huis van graaf Bathurst, in Mansfield straat, ten einde te dinceren. De hier Richard Birnie, met eene party van 12 der Bowstreet patrouille, ging tegen 8 uren naar de plaats, welke beschreven was als de rendez vous dezer wanhopigen, in Cato straat, in de Edgeward road. Zy waren in eene flusterende overweging. De eenige toegang tot dit pandemonium (duivelsche vergadering) was door middel van een smalle ladder. Ruthven een der voornaamste Bowstraat officieren, was de wegleider en werd gevolgd door Ellis, Smith, Surman, en anderen, van de patrouille;—toen de deur werd geopend, werden ontrent 27 of 30 mannen gezien, de meesten waarvan bezig waren schietgeweeren te laden, of om zich zelve met pistoolkappen te omkleeden, gelykende aan die, welke de militairen dragen. Er waren tafels in de kamer, waarop een aantal houwers, bayonettes, pistolen, pistoolkappen, pistoolkogels in groote hoeveelheid, scherpe patronen &c. lagen. Toen de officier binnen de kamer trad, stonden alle de zamen gezwoeren verbaasd, wanneer Ruthven, met een order van den magistraat voorzien, uitriep, "Hy allen zyn Vrede Officieren, legt uwe zwaarden neder"—waop allen in verwarring geraakten. Een man, die Ruthven beschryft als de bekende Arthur Thistlewood, verzette zich tegen de beambten, gewapend met een snydend en goed zwaard van ongewone lengte; Ruthven poogde de deur te verzeikeren, en Ellis, die hem in de kamer volgde, liep naar den man en toonde zyn pistool, uitroepende, "leg neder uw sabel, of ik schiet dadelijk." De keitel slingerende zyn zwaard met toenemende bevigheid, toen Smithers de andere patrouille voorwaards kwam, en dadelijk stak de schelm hem in het hart. Arme Smithers viel in de armen van zyn broeder beambte Ellis, uitroepende "O God!" en in het volgende oogenblik was hy een lyk. Gedurende deze daad werden de lichten uitgedaan en een wanhopende stryd had plaats, waarbij verscheiden der beambten zwaar gewond werden. De zamengezwoeren hielden een gedurig vuur vol, terwijl het aan de beambten bleek, dat verscheiden hunner achter uit ontsnapten. De Heer Birnie stelde zich overal bloot, en moedigde de officieren aan hun pligt te doen, terwijl de kogels over zyn hoofd vlogen. Op dit oogenblik kwam kapitein Fitzclarence, zoon van zyne koninglyke hoogheid den hertog van Clarence, aan het hoofd van een detachement der Coldstream Garde aan. Zy omringden het gebouw, en kapt. Fitzclarence met sergeant Legge en 3 soldaten of grenadiers, klommen deladder op, en kwamen in de kamer, die nu met rook was vervuld, en alleen verlicht door het nu en dan lossen der vuurwapenen der zamenzweersers. Een schelm naderde dadelijk den rappersen kapitein, en zette hem een pistool op de borst, maar juist toen hy de hand wilde overhalen, sprong sergeant Legge voorwaards en terwijl hy poogde het vernietigend wapentuig op zyde te stooten, ontving hy het schot in den arm. Gelukkig was hy niet ernstig gewond. De vreeselyke schermutzing in het verblyf der moordenaars in den donker, liep uit, op het vangennemen van alleen negen huone. Deze werden dadelijk geboeid en naar het Politie Kantoor gevoerd, waar de Heer Birnie zyn plaats in de bank nam, en tot onderzoek der vangennemen overging. Zy werden voor de balie gebragt, in de volgende order.

James Ings, een slagter.—James Wilson, een kledermaker.—Richard Bradburn, een timmerman.—James Gilchrist, een schoenmaker.—Charles Cooper, een laazen maker.—Richard Tidd, dito.—John Monument, een schoenmaker.—John Shaw, een timmerman, en William Davidson een kasten maker.

Davidson is een man van de kleur.

Ings is een oude schelm, tusschen de vyftig en zestig. Zyne handen waren met bibed bevlekt. Zyne kleine vurige oogen blikten rond op de aanschouwers, met eene waarlyk vreeselyke uitdrukking.

Op de plaats werden snaphanen, karabynten, breede sabels, pistolen, donder bussen, cardous doozen, scherpe patronen, buskruit, broodzakken, en een groote bundel van zonderling gemaakte stilletten gevonden, 18 duim lang, dienende om op den pont van een stok te steeken.

Nader afloop van het onderzoek der vangennemen, werden zy naar het Huis van Correctie, Coldbath Fields gebragt.

Thistlewood wordt gezegd de perzoon te zyn die Smithers in het hart stak.

De Courier zegt, het de meening was alle de ministers zyner majesteit onttebrengen, op een dier diplomaticque by graaf Horrowby in Grosvenor square. De bebaalde tyd was gisteren, (23 February)

De zamenzweering was eenigen tyd aan zyne majesteits gouvernement bekend, en dat een Thistlewood aan derzelver hoofd was. Men vermoedt, dat zy zich op den graaf bepaalden, daar dezelvs woonhuis nader by de oitgang van London is, dan van eenigen der cabinets ministers.

Het geheele aantal der zamenzweersers in de kamer beliep 25. De gevondene wapenen in de plaats waren genoeg om 100 lieden te wapenen.

De London Extraordinaire Courant biedt een prys van 1,000 pond aan voor de vangenneming van Thistlewood.

Het verschrikkelyk plan zoude, wordt gezegd, op de volgende wyze worden uitgevoerd.

Thistlewood, zoon aan de deur van lord Harrowby geklopt hebben, met een brief, voorge-

geven eene depeche te zyn, of met een rooden doos, zoo als zulks gewonelyk is in alle publieke ampten, met den wensch dat dezelve dadelyk aan de cabinet ministers zonder vertoef zoude worden overgeleverd. De knecht, zoo men vermoedde, zoude dadelyk met de depeche voortgaan, terwyl Thistlewood met anderen der zamenzweerers het voorhuis intraden, als of zy wachten—zy zouden dan dadelyk de straatdeur openen,—anderen zouden met hand grenaten inkomen, die in het huis zouden geworpen worden, en by de verwarring daar door veroorzaakt, zouden alle de zamenzweerders in de kamer vliegen, waar de ministers dineerden, en het moordwerk was dan dadelyk begonnen.

Gevangeneming van Thistlewood.

Tydens de byzondere raad was vergaderd aan het bureau van den huis secretaris van staat kreeg men bericht, dat Thistlewood zyn verblyf te Moorfields had genomen.

Een aantal beambten gingen naar No. 8 White street, Zy vonden Thistlewood in bed. Hy scheen verlamd door verbazing. Hy werd dadelyk naar Bow street gevoerd.

Bruror, het tweede opperhoofd der zamenzweerers is tevens gevangen en naar de byzondere raad gezonden.

Wy vernemen, dat de oorzaak van het laatste verschil tusschen George de vierde en zyn ministerie is veroorzaakt door eene wensch aan de zyde des konings uitgedrukt, om de koningin in een proces te betrekken, het welk in hare overtuiging mogte uitloopen, en dien ten gevolge, dat zy op het schavot zoude onthoofd worden. Het oogenblik dat het ministerie zulks vernam, zonden zy hun ontslag. De koning bevindende dat zyn cabinet en de natie zich kante tegen zulk een bloedige procedure, gaf zulks op. Men zegt echter, dat hy stellig verklaard heeft, hy niet zoude toelaten, zy met hem gekroond werd. Zy werd in Engeland verwacht, en de oppositie party maakte toebeidselen, om haar glansryk te ontvangen.

De hertog van Wellington word gezegd zyn geheele ommetelyk vermogen van eenige miljoenen aan de speeltafel te hebben verloren.—Een der winners was de hertog van Clarence de andere lord Yarmouth.

AMERIKA.

New York, 28sten Maart.—De volgende belangrijke boodschap is gisteren aan beide huizen van het Congres ingezonden door den President der Vereenigde Staten:—
Aan het huis der vertegenwoordigers van de Vereenigde Staten,

Ik lever aan het congres een extract en een brief over van den volmagtigden minister der Vereenigde Staten te St. Petersburg van den 1sten November 11. over het onderwerp onze betrekkingen met Spanje, de gevoelen auidende van den keizer van Rusland, betrekkelijk de niet ratificatie door zyne catholieke majesteit van het tractaat, laatst tusschen de Vereenigde Staten en Spanje gesloten, en het sterke belang dat zyne keizerlyke majesteit stelt in de ratificatie van dat tractaat. Wegens deze vriendelyke dispositie zyn de voldoende verzekeringen dadelyk aan dit gouvernement gegeven, door den minister van Rusland, hier resideerende.

Ik lever tevens aan het congres een extract van eenen brief over, van den volmagtigden minister der V. Staten te Madrid, van eene latere dagteekening, dan die bevorens zyn mede gedeeld, uit welken het blykt, dat op de vordering van den charge des affaires des keizers van Rusland een nieuwe oorzaak is gegeven, aan het Spaansche gouvernement, dat de minister die laatstelyk voor de Vereenigde Staten is geschikt, op zyne zending zoude afgezonden worden zonder tyd verzuim, met volmagt om alle verschillen op eene voor de partyen voldoende wyze te regelen.

Ik heb verder te berichten, dat de gouvernementen van Frankryk en Groot Brittanje voortgaan de gevoelen tot hiertoe medegedeeld te openbaren, betrekkelijk de niet ratificatie van het tractaat door Spanje, en om hunne goede diensten te verleenen, ten einde deszelfs ratificatie te bevorderen.

Het is nodig er by te voegen, dat het gouvernement van Frankryk en Rusland een ernstigen wensch heeft uitgedrukt, dat de Vereenigde Staten geen stap voor het tegenwoordige zouden doen, in het beginsel van wedervergelding het geen waarschynelyk de vrede tusschen de Vereenigde Staten en Spanje zoude verstoren. Er is goede reden te vermoeden, uit de delicate manier, waarop deze gevoelen zyn uitgedrukt, dat zulks gegrond is op een geloof zooowel als op eene wensch, dat onze regtvaardige oogmerken kunnen vervuld worden zonder het gewaagde van zulk een uiterste.

In volle overweging van alle deze omstandigheden, heb ik het tot myn plicht gerekend om aan het congres voor te leggen, of het met wenschelyk zal zyn, eene beslisning over de verschillen nu met Spanje hangende tot de naaste sessie uit te stellen. De onaangename toestand dier natie op dit tydstip levert eene beweegreden voor dit geduld, het welk niet kan misken behoorlyk geschat te worden. Onder zulke omstandigheden kan de aandacht van het Spaansche gouvernement van deszelfs vreemde betrekkingen afgetrokken worden, en de aankomst van een minister hier langer uitgesteld. Ik ben te meer geneigd om deze wyze van handelen te volgen, uit eene bewust-

heid dat wy daarby eene juiste beantwoording zullen geven aan de mogendheden, wier goede diensten erkend zyn, en door eene nieuwe en blykelyke proef onzer gemagtigheid, die vermeerdert onze houding in betrekking tot hen zal niet minder gunstig zyn by de naaste zitting, dan zulks nu is.

JAMES MONROE.

Bermuda, 11den Maart.—Een bill is laatst besloten in het huis der vertegenwoordigers, betrekkelijk de vaart.

Deze acte bevat het systema van restrictie, jegens de Britsche coloniale bezittingen in dat werelddeel, welke aanbevolen was door den president by zyne openingsredevoering aan het congres, en levert in deszelfs detailo naar de meening van sommigen, een plan van diplomatieke fynheid, welke wy vrezen, dat te gemeenzaam aan deze republikeinsche politieken is geworden, voor den duur der vrede in dit halfrood.

Deszelfs onderwerp is om voortekomen alle gemeenschap met vreemde vaartuigen, (en Engelsche vaartuigen zyn vreemden voor hun) met eenige Britsche colonie of bezitting in de West Indien, Bahamas, Bermuda, of Noord Amerika, en om voortekomen, zulks alzoo in hunne eigene vaartuigen, naar alle Britsche colonien of bezittingen in dit werelddeel, behalve die in de West Indien. Om, in het kort, te verbieden eene gemeenschap naar die plaatsen, waar zy door Britsche relaxatie niet vergund zyn te komen—en om het deze plaatsen alleen te verhinderen, waar de staatkunde van ons moederland het best geoordeeld heeft hun te beletten te komen, en zulks willen zy toestaan, alleen in hunne eigene bodems, en naar hunne wensch.

Wy vrezen, dat deze wreekende maatregel te veel de openhartigheid is te buiten gegaan, waarmede groot Brittanje hun verzekerd heeft, dat dezelve iedere commercieele schikking, die omtrent hare colonie gemaakt wierd, in een gunstig daglicht zoude beschouwen. Deze verzekering was alleen genoeg, om hunne listige gemoederen in te boezemen, dat Engeland eenig nadeelig oogmerk by derzelver bedoeld had—en ziende, dat zoo de proviant handel op de West Indien, die nu door hun gedreven werden, stond afgesneden te worden, of aan Engeland vervallen, om in derzelver eigene schepen van Noorwegen, de Middellandsche zee, en van huis te vervoeren—hebben zy in eens besloten, dat zulk eene staat van zaken was, wat Engeland het meest begeert, en dat alleen voorkomen is van uitgevoerd te worden, onthoofde van derzelver onwil, om tot de schynbare hardheid overtegaan, van derzelver benodigdheden van eenen zoo grooten afstand te ontvangen. Konde het echter haar gebracht worden door middel eener vreemde hand, zou zulks aannemelyk voor haar zyn. Het is hierom, dat zy waarschynelyk zich williglyk vertoonen om hunnen voorraad in de West Indien te leveren, meer dan van eenige verwachting om toegestaan te worden, zulks in de uitgezonderde manieren te doen, in welke zy zulks aanbieden. Hun plan is geweest Engeland in dien toestand te plaatsen, waarin het aan kortzichtige opmerkers konde toeschynen, dat zy dan over de behoeften, en ondersteuning der West Indien konde beschikken, indien zy daartoe geneigd was of zulks in de linie harer staatkunde viel.

NIEUWS UIT ZUID AMERIKA.

Extract uit eenen brief, gedateerd Buenos Ayres, den 4den Januari 1820.

Een brievenzak van Chili is nu aangekomen, dewelke berigt brengt, dat Lord Cochrane de drie Spaansche oorlogs schepen, die in Mei van Kadiz naar Lima zyn gezeild, zoude vernield hebben.

De Britsche admiraal Thomas Hardy, is nu hier met een eskader van tien schepen, te weten: 2 linie-schepen, 6 fregatten, en 2 korvetten. Wat dit alles beduidt, weet God! De 74 tigers zyn te Monte Video.

De Amerikaansche brik Coptos, en schoener Ballas, zyn door Lord Cochrane genomen, en te Valparaiso binnen gezonden.

De Spaansche 74 tiger, San Telmo, die van Cadiz zeilde, werd verondersteld gezonken te zyn, zynde gelaten als zeer veel water inkrygende, en met een verloren roer, door een schip, dat te Callao van Cadiz is gekomen, met eene lading waardig 7,500,000 dollars.—Dezelve kwam binnen Callao gedurende eene afwezigheid van 7 dagen van het eskader van Lord Cochrane, die naar eene kleine haven om de zuid zeilde, om schade in eenen ongeslaagden aanval verkregen, te repareren. Het fregat Preuba is van Callao ontsnapt, en naar Guayaquil gegaan.

By the brig Eliza, New York papers, have been received here to the 1st of April; and from Boston, by the Batsey & Ann, to the 5th. The latest European news contained in them is to the 24th of February, consequently no accounts of Ferdinand having signed the Constitution could have reached America. The following is the latest intelligence from Spain:—

The revolution in Spain had not extended to the interior provinces; but it was thought that it had arrived at such a crisis that nothing short of a complete revolution was at hand. The Constitutionalists were in force to the amount of 25,000 men—an engagement had taken place

in the vicinity, in which the royal troops were defeated, with the loss of 1000 men. Algesiras had already fallen into the hands of the Constitutionalists, and a division of 3000 men were within three leagues of Malaga! and had sent to the governor, ordering him to prepare rations for the troops, and to keep order in the city. There were 700 royal troops in Malaga, who would join the deliverers of their country as soon as practicable. In fact one general sentiment seems to pervade all ranks of people in Spain—a determination to throw off the chains which had so long enslaved them.

The Royalists were still in possession of Cadiz at the 17th Feb. Algiers and St. Roque had both joined the revolutionists. A Spanish 74 and a frigate had gone into the Bay of Algiers, it was thought to bombard the place, but they sailed again for Cadiz, without molesting them. It is also stated that among the revolutionists are a great number of the nobility and priests.

A duel was fought on the 22d of March, in Maryland, just beyond the boundary line, between commodores Decature and Barron, of the United States navy. They fired so exactly together, that but one sound was heard. Both were wounded and fell at the same instant. Eight paces was the distance. Commodore Decature was wounded mortally, and he expired on the following day, his antagonist's ball having struck him on the hip bone, and glancing upwards passed through his intestines.—Commodore Barron was wounded about an inch lower, and the ball passing downwards, it was supposed, according to the latest accounts, that he would speedily recover. Commodore Bainbridge was Decature's second, and captain Elliot, Barron's. The quarrel, it appears originated in commodore Decature having made use of some expressions of an unfavorable nature to the character of commodore Barron at the time he commanded the Chesapeake, when she was attacked by the English frigate Leopard, and was restrained by his orders, it is said, from fighting.

The funeral of commodore Decature took place on the 24th of March. It was attended by nearly all the officers of government, members of Congress, representatives of foreign governments, naval and military officers, and the greater part of the male population of New York and the adjacent country.

An Ambassador from Spain arrived at New York, on the 7th instant. He is supposed to have full powers to settle the existing differences between Spain and America.

The Betsey & Ann, capt. Lowe, touched on her passage at St. Thomas, and left that island on the 23d inst. Captain L. has informed us that a few days previous to his arrival there, the American frigate Constellation, sloop of war Ontario, and schooner Nonuch, had sailed for a port in Porto Rico, to take in a supply of water. The American ship of the line Franklin, was lying at Tortola.

The town of Ponce, in the island of Porto Rico, was lately burnt down, leaving only two houses and a church standing. The houses we understand, were nearly all thatched, and composed principally of combustible materials.

The galliot Elizabeth, capt. Blohm, 44 days from Hamburg, arrived on Thursday. Off the Roza saw a line of battle ship under Dutch colours, with a schooner, in company, steering to the eastward.

Letters from Hamburg state, that accounts of the death of His Excellency Albert Kikkert, our late Governor, had been received in Holland on the first of February.

The French schooner Frelon, 10 days from St. Martha, on her way to St. Thomas, put into this port yesterday afternoon, and brings accounts of St. Martha still remaining in possession of the Royalists; and that they had made great preparations to defend the place should the Patriots make an attack upon it.

By arrivals yesterday from Puerto Cabello we learn that a vessel, direct from Cadiz, arrived a few days ago at La Guayra, bringing a confirmation of Ferdinand 7th having signed the Constitution, and that it would be speedily proclaimed throughout the Province of Venezuela. The Spanish fleet was lying in Puerto Cabello, and was getting in readiness to proceed to attack the Independents at Rio de la Hacha. It was thought that General Morillo would accompany the expedition.

A dreadful conspiracy was lately discovered in London, the object of which seems to have been to take the lives of the British ministers. We have given the details of this business, as stated in the London Courier. It seems to have been a concerted scheme of desperadoes, without any extensive views, or any ultimate objects; an affair rather of vindictive resentment, than of a revolutionary nature. By the government account it appears, they succeeded in arresting nine out of the eleven. The arrested will, undoubtedly, suffer the penalty of the law. The ministry will make the use commonly made of similar attempts. A terrible, or to use their own words, a "tremendous" excitement will take place. New penal laws will be passed. New discontents will be fostered.

DIED—On the 22d April, at midnight, Miss Jane Mary Lyle, daughter of the late Mr. Robert Lyle, aged, seven years; much regretted by her relations and friends, having at her tender age possessed most amiable qualities; she was a kind and affectionate daughter, and of a humane, generous and friendly disposition.

DREADFUL CONSPIRACY.

The London Courier of the 24th of February, states, "that private information had been received by the civil power, that it was in contemplation by a gang of diabolical ruffians to make an attempt on the lives of his majesty's ministers, whilst assembled at the house of earl Bathurst, in Mansfield-street, to a dinner yesterday evening. Richard Birnie, Esq. with a party of 12 of the Bow-street patrol, proceeded about 8 o'clock to the place which had been described as the rendezvous of these desperadoes in Cato-street, in the Edgeware road.—They were in a loft deliberating. The only approach to this Pandemonium was by a narrow ladder. Ruthven, one of the principal Bow-street officers, led the way, and was followed by Ellis, Smit, Surman and others, of the patrol; on the door being opened, about 27 or 30 men were seen, most of whom were engaged either in charging fire arms or girding themselves with belts similar to those worn by the military. There were tables about the room, on which lay a number of cutlasses, bayonets, pistols, pistol belts, pistol balls in large quantities, ball cartridges, &c. As the officers entered the room the conspirators all started up, when Ruthven, who had been furnished with a warrant from the magistrates, exclaimed—*"We are all Peace Officers, lay down your swords in a moment"*—upon which all became confusion. A man whom Ruthven describes as the notorious Arthur Thistlewood, opposed himself to the officers, armed with a cut and thrust sword of unusual length; Ruthven attempted to secure the door, and Ellis, who had followed him into the room, advanced towards the man and presented his pistol, exclaiming, "drop your sword or I'll fire instantly." The man brandished his sword with increased violence, when Smithers, the other patrol, rushed forward, and on the instant the ruffian stabbed him to the heart. Poor Smithers fell into the arms of his brother officer, Ellis, exclaiming "Oh God!" and in the next instant was a corpse. Whilst this deed was doing the lights were extinguished, and a desperate struggle ensued, in which many of the officers were severely wounded. The conspirators kept up a constant fire, whilst it was evident to the officers that many of them were escaping by some back way. Mr. Birnie exposed himself every where, and encouraged the officers to do their duty, whilst the balls were whizzing round his head. At this moment capt. Fitzclarence, son of his royal highness the duke of Clarence, arrived at the head of a detachment of the Coldstream Guards. They surrounded the building, and captain Fitzclarence, with sergeant Legge and 3 files of grenadiers, mounted the ladder and entered the room, now filled with smoke, and only illuminated by the occasional flashes of the fire-arms of the conspirators.—A ruffian instantly approached the gallant captain and presented a pistol at his breast but as he was in the act of pulling the trigger, sergeant Legge rushed forward, and whilst attempting to put aside the destructive weapon, received the fire upon his arm. Fortunately he was not materially injured. The dreadful skirmish in the den of the assassins in the dark, resulted in the capture of only nine of them. These were instantly handcuffed and taken to the Police Office, when Mr. Birnie took his seat on the bench, and went into an examination of the prisoners. They were placed at the bar in the following order:

James Ings, a butcher.—James Wilson, a tailor.—Richard Bradburn, a carpenter.—James Gilchrist, a shoe maker.—Charles Cooper, a boot maker.—Richard Tidd, do.—John Monmouth, a shoe maker.—John Shaw, a carpenter, and William Davidson, a cabinet maker.

Davidson is a man of colour.

Ings is a hoary ruffian, between fifty and sixty. His hands were covered with blood.—His small fiery eyes glared round upon the spectators with an expression truly horrible.

On the premises was found muskets, carbines, broad-swords, pistols, blunderbuses, locks and cartouch boxes, ball cartridges, gunpowder, haversacks, and a large bundle of singularly constructed stilettos, 18 inches long, intended to screw in the top of a staff.

After the examination of the prisoners closed they were escorted to the House of Correction, Coldbath Fields.

Thistlewood is said to be the person who stabbed Smithers to the heart.

The Courier says the intention was to have taken the lives of all his majesty's ministers, at a cabinet dinner at the earl of Harrowby's, in Grosvenor square. The time fixed upon was last night, (23d. February.)

The plot had been known to his majesty's government for some time, and that A. Thistlewood was at the bottom of it. It is supposed they fixed upon the earl of Harrowby, his dwelling being nearer the out let from London than any other of the cabinet ministers.

The whole number of conspirators in the room was 25. The arms found in the loft were sufficient to arm 100 persons.

The London Gazette Extraordinary offers a reward of 1,000 pounds for the apprehension of Thistlewood.

The horrible plan was, it is said, to have been executed in the following manner:—

Thistlewood was to have knocked at lord Harrowby's door, with a letter, purporting to be a dispatch, or with a red box as is used in all the public offices, desiring it to be delivered

immediately to the cabinet ministers at dinner without delay. The servant, it was supposed, would immediately proceed with the dispatch, while Thistlewood, with another of the conspirators entered the hall, as if to wait—they were immediately to open the street door—others were to come in with hand grenades, which were to be thrown into the house, and in the confusion produced by them, all the rest of the conspirators were to rush into the dining room where the ministers were at dinner, and the work of assassination was to have been instantly begun.

Apprehension of Thistlewood.

At the time the privy council was assembling at the office of the home secretary of state, information was received that Thistlewood had taken lodgings in Moorfields.

A number of officers proceeded to No. 8 White-street. They found Thistlewood in bed. He appeared paralyzed with surprise. He was instantly conveyed to Bow-street.

Bruret, the second leader of the conspirators, had also been taken and sent before the privy council.

We learn that the cause of the late difference between George the Fourth and his ministry arose from a wish strongly expressed on the part of the king to bring the queen to trial, which might have terminated in her conviction, and consequent beheading on the scaffold! The moment the ministry understood this, they sent to their resignations. The king, finding his cabinet and the nation opposed to so sanguinary a procedure, abandoned it. It was said, however, he had positively declared he would not suffer her to be crowned with him. She was expected in England, and the opposition were making preparations to give her a splendid reception.

The duke of Wellington is said to have lost the whole of his immense fortune, some millions, at the gaming table. One of the winners was the duke of Clarence, the other lord Yar-mouth.

The manuscripts of the late duke of Grafton have been very closely examined, in the hope of discovering some clue by which to identify the real Junius, of whose lashing pen the duke was so conspicuous an object. It does not appear that any thing has been found.

AMERICA.

New York, March 28.—The following important message was yesterday transmitted to both Houses of Congress, by the President of the United States:—

To the House of Representatives of the United States.

I transmit to congress an extract of a letter from the minister plenipotentiary of the United States at St. Petersburg, of the 1st of November last, on the subject of our relations with Spain, indicating the sentiments of the emperor of Russia respecting the non-ratification, by his catholic majesty, of the treaty lately concluded between the United States and Spain, and the strong interest which his imperial majesty takes in promoting the ratification of that treaty. Of this friendly disposition, the most satisfactory assurance has been since given directly to the government, by the minister of Russia residing here.

I transmit also to congress an extract of a letter from the minister plenipotentiary of the U. States at Madrid, of a later date than those heretofore communicated, by which it appears, that, at the instance of the charge des affaires of the emperor of Russia, a new pledge had been given by the Spanish government, that the minister who had been lately appointed to the United States should set out on his mission, without delay, with full power to settle all differences in a manner satisfactory to the parties.

I have further to state, that the governments of France and Great Britain continue to manifest the sentiments heretofore communicated, respecting the non-ratification of the treaty by Spain, and to interpose their good offices to promote its ratification.

It is proper to add, that the governments of France and Russia have expressed an earnest desire that the United States would take no step, for the present, on the principal of reprisal, which might possibly tend to disturb the peace between the United States and Spain. There is good cause to presume, from the delicate manner in which this sentiment has been conveyed, that it is founded in a belief, as well as a desire, that our just objects may be accomplished without the hazard of such an extremity.

On full consideration of all these circumstances, I have thought it my duty to submit to congress, whether it will not be desirable to postpone a decision, on the questions now depending with Spain, until the next session. The distress of that nation at this juncture affords a motive for this forbearance, which cannot fail to be duly appreciated. Under such circumstances, the attention of the Spanish government may be diverted from its foreign concerns, and the arrival of a minister here be longer delayed. I am the more induced to suggest this course of proceeding, from a knowledge that, while we shall thereby make a just return to the powers whose good offices have been acknowledged, and increase, by a new and signal proof of moderation, our attitude in regard to her will not be less favorable at the next session than it is at present. JAMES MONROE.

Bermuda, March 11.—A Bill has recently passed the American House of Representatives (their Commons) concerning navigation.

This act discloses the system of restriction towards the British colonial possessions in this part of the world, which was recommended by the President in his opening speech to Congress, and in its details exhibits also, in the opinions of some, a scheme of diplomatic cunning, which we fear is becoming too familiar with those republican politicians, for the lasting peace of this hemisphere.

Its object is to prevent all intercourse in foreign vessels (and English vessels are foreign vessels to them), with any British colony or possession in the West Indies, Bahamas, Bermuda or North America—and to prevent it also in their own vessels, to all British colonies or possessions in this part of the world, except those in the West Indies: To interdict, in short, all intercourse to those places where by British relaxation, they are not allowed to go—and to prevent it those places only, where the policy of our parent state has thought best to prevent their going; and this they will permit too, only in their own bottoms, and after their own wishes.

We fear this vindictive measure has grown too much out of the frankness in which, Great Britain has assured them, that she should view any commercial arrangements they might make towards her colonies, in no other than the most friendly light. This assurance alone was enough to suggest to their wily minds, that England had some sinister view in her forbearance—and seeing that if the supplied trade to the West Indies, which was now carried on through them, were to be cut off, or it would fall to England, to be carried on in her own bottoms from Norway, the Mediterranean and from home—they have at once concluded that such a state of things was what England most desired, and was only prevented from establishing, from her unwillingness to resort to the apparent harshness of forcing her colonies to receive their supplies from so great distance: Could it be brought about however, by the deed of a foreign hand, it would be acceptable to her. It is for this reason that they probably shew a willingness to afford their supplies to the West-Indies, more than from any expectation of being allowed to do it in the exceptionable manner in which they offer them. Their plan has been to place England in that situation where it would seem to short-sighted observers, that she could administer to the comforts of the West Indies, if she was so disposed, or if it fell in with the line of her policy.

Extract of a letter from Havana, dated March 7.

"I wrote you about a month ago, giving you what little news there was in this place of tyranny, for such I must call it. Since which we learn indirectly from the interior of the island, that a disturbance of some kind had arisen among some blacks, mountain runaways; and the negroes of one, if not more plantations, have joined and put to death the owner of the plantation with the other whites that were on it. This riot has continued near a fortnight, since our knowledge of it, and these are all the particulars we can learn—although 400 and upwards of dragoons have been among them nearly all this time.

"One Spanish vessel arrived with negroes (289) from the coast of Africa last month; and yesterday the ship Atalanta, capt. Pioli, formerly of New York, with 614 negroes, arrived from thence, having been gone but five months.

"The crops of sugar are abundant, but that of coffee is short.

"The brig Hope, of New York, from Charleston, has been seized by the custom house for endeavouring to land unentered flour."

LATEST FROM SOUTH AMERICA.

Extract of a letter, dated Buenos Ayres, 4th January, 1820.

A Chili mail is just arrived, which brings the news of lord Cochrane's having destroyed the three Spanish ships of war, which proceeded from Cadiz in May for Lima.

The British admiral, Sir Thomas Hardy, is now here with a squadron of ten ships—viz. 2 of the line, 6 frigates and 2 sloops. What it all means, God knows. The 74's are at Montevideo.

The Am. brig Canton, and schr. Pallas, were captured by lord Cochrane, and sent into Valparaiso.

The Spanish 74, San Telmo, which sailed from Cadiz, was supposed to have foundered, having been left making much water, and rudder lost, by a ship arrived at Callao from Cadiz with a cargo worth 7,500,000 dollars. She got into Callao during an absence of 7 days of lord Cochrane's squadron, which went to a small port at the south to repair damages sustained in an unsuccessful attack. The frigate Prueba had escaped from Callao, and gone to Guayaquil.

A new island has been discovered off Cape Horn, lat. 61 long. 55, by the ship William, on a voyage from Montevideo to Valparaiso. The same ship having been dispatched again by capt. Sheriff, of the Andromache frigate to survey the coast, had explored it for 200 miles. The capt. went ashore, found it covered with snow, and uninhabited. Abundance of seals and whales were found in its neighborhood.